

IJsje eten dankzij Ferrarirood duo-scootmobiel

Door Jos Adriaens (verschenen in Limburgs Dagblad)

Hoofdschuddend leest Wout Roberts uit Oirsbeek vorige week de krant: een stel uit Hoensbroek moet één van z'n twee scootmobiel inleveren. Te duur vindt de gemeente. Gevolg: naast de fysieke beperkingen krijgt het paar er een probleem bij. Samen buitenshuis iets ondernemen is voortaan niet meer mogelijk.

Dat een stel uit Hoensbroek één van z'n twee scootmobiel moet inleveren, is belachelijk én onnodig. Zegt Wout Roberts, die een prima oplossing weet.

"Belachelijk", vindt hun Oirsbeekse lotgenoot Roberts. En onnodig bovendien "Als een gemeente zo'n belangrijke voorziening afneemt, moet ze ook zorgen voor een oplossing. En die is er. Mijn vrouw en ik hebben een duo-scootmobiel. Hebben we zelf naar moeten zoeken. We willen die onwetendheid uit de wereld hebben".

Wout Roberts en zijn vrouw Leny Ruijters, allebei 74 zijn er samen altijd veel op uit getrokken. Zo'n vijftien jaar geleden wordt bij de vrouw de ziekte van Parkinson vastgesteld. Hoewel zij een hersenstimulator krijgt geïmplanteerd, vergt de progressieve ziekte toch z'n rol. Vooral het lopen is op den duur steeds lastiger geworden. En dat valt zwaar. Want het echtpaar heeft altijd veel gewandeld. Meerdere malen de Kennedymars gelopen en ook de Nacht van Gulpen. Als de voeten niet meer willen, dreigt een bestaan achter de geraniums. Maar dan brengt een scootmobiel gelukkig uitkomst. Wout Roberts begeleidt zijn vrouw Leny dan op z'n bromfiets of fiets, een auto heeft het echtpaar niet. Totdat zij door haar ziekte steeds onzekerder wordt in het besturen van haar scootmobiel en van lieverlee thuisblijft.

Als echtgenoot Wout vorig jaar ook nog eens in de lappenmand belandt, dreigt het Oirsbeekse echtpaar voortaan niet meer samen op pad te kunnen. "Ik heb negen maanden met mijn enkel in het gips gezeten. Ook voor mij behoren wandelingen van weleer nu tot het verleden."

Het toeval helpt een handje, als hij in een seniorenblad een advertentie ziet voor duo-scootmobiel. Het ei van Columbus! Wout Roberts zoekt contact met de leverancier in Katwijk en binnen de kortste keren wordt thuis zo'n tweezitter afgeleverd voor een proefritje. "Het werk allemaal exact hetzelfde als bij een gewone scootmobiel, alleen zit je met z'n tweeën naast elkaar. Er is één stuur, aan de linkerkant, net zoals in een auto. September vorig jaar hebben we dat ding gekocht. De scootmobiel van mijn vrouw kon worden ingeleverd. Daarna ben ik gaan praten met de gemeente Schinnen. Enkele maanden later kregen we de scootmobiel volledig vergoed. We hebben wel geluk gehad met wethouder Thuis. Zij heeft vroeger zelf in verzorgingshuis Elvira gewerkt, dus ze weet heel goed waar ze over praat."

Lotgenoten verdienen dezelfde oplossing, vindt Roberts. "Bij mijn weten rijdt er maar één zo'n tweezitter rond. We hebben veel bekijks!" Volgens kenners, lacht hij, is hun duo-scootmobiel gespoten in Ferrarirood. "De topsnelheid is acht kilometer per uur. Haha, wij zijn geen snelheidsmaniakken. Zolang we elke zondag een ijsje kunnen gaan eten en door het veld de plekjes van onze vroegere wandeltochten kunnen opzoeken, zijn we dolgelukkig."